

SVETA DEŽELA - POTOPIS

Kana Galilejska, Dalmanutski kraji in Genezareško jezero

"Ko Gospod blagoslovljene vabi k dediščini nebeškega kraljestva, med dolžnostmi ni navedenega potovanja v Jeruzalem, in ko oznanja blagore, takega prizadevanja ni opisal. *Kdor ima razum, naj premisli, zakaj ljudje tako hrepenijo po tem, kar človeka ne dela blaženega in ga ne usposablja za kraljestvo.*" Gregor iz Nise, Pismo 2 (Kensitorju o tistih, ki romajo v Jeruzalem)

17. 04. 2023 - 3. dan: "Pet ameriških dolarjev?! To je preveč," sem v Kani, nedaleč stran od cerkve sv. Bartolomeja, preverjala ceno rožnih vencev. "Potem pa vzemite ta paket lesenih, za samo šest dolarjev. V njem jih je dvanajst," je prodajalec prepoznal resnost moje namere, da nekaj kupim. "Tu imate dvanajst dolarjev. Dajte mi dva paketa," sem sklenila dober posel, našela bankovce in mu jih stisnila v roko.

Zares sem si želela ponovno videti **Kano Galilejsko**. Duhovnik Ivo Kožuh, ki nas je spremljal, nam je sicer na poti povedal, da kristjan ni dolžan potovati v Sveto deželo. Doma sem v nadaljevanju tudi v potopisu Egerije našla besede Gregorja iz Nise, ki pravi: 'Zatorej; Vi, ki se bojite Gospoda, hvalite ga v krajih, kjer bivate. Sprememba kraja ne prinese Božje bližine, marveč kjer koli si, bo k tebi prišel Bog, če se le prebivališče tvoje duše izkaže za tako, da se Gospod more naseliti v tebi in se v tebi gibati.' Te besede me navdihujejo, sedaj, ko sem spet doma.

V Kani, kjer je Jezus naredil prvi čudež, sem si med drugim zapisala te besede naše vodnice, sestre Darjane Toman: "Tretji dan je šel Jezus na svatbo in spremenil vodo v vino. Tretji dan je tudi vstal od mrtvih v novo življenje. To je popolna sprememba kvalitete življenja." Pobljše sem si ogledala ogromno kamnito posodo za vodo. V njej bi dobesedno lahko stal človek. Šest posod v velikosti človeka, je Jezus spremenil v vino.

V **Tabhi**, torej, na obali **Genezareškega jezera**, stoji cerkev. Njeni zidovi obkrožajo skalo, ki se zariva v morje. Tu naj bi Vstali Gospod učence pričakal s kruhom in pečeno ribo. To je kraj Petrovega primata. Ko raziskujem evangelijske dogodke, tudi sama najdem kakšne nadvse pomenljive povezave. Po strašnih dogodkih, ki so se zgodili tiste dni v Jeruzalemu, se je Peter z brati odpravil loviti ribe. A ničesar niso ujeli. 'Vrzite mrežo na desno stran čolna in boste našli,' jim zakliče nekdo, ki stoji na obali in jih gleda. Le kdo je ta, ki ima pečeno ribo in jih celo kliče: 'Pridite jest.' To z "vrzite mreže na drugo stran" me zelo spominja na dogodek, ki se je že nekoč zgodil. Zgodil se je na začetku Jezusovega javnega delovanja. Dogaja se ponovno sedaj, ko Vstali Jezus dela vse novo. Učenci so vedeli, da je ta, ki jim na obali daje kruh in ribo, Gospod in nihče si ga ni upal vprašati: 'Kdo si ti?'

V nadaljevanju smo v Tabhi imeli sveto mašo. Obdal me je blažen spomin, ko sem med potjo ponovno zagledala dve stekleni buči. Obdani z varovalno kovinsko mrežo sta bili tu, na tem mestu pod palmami, že pred petimi leti. Še vedno sta tu! Ti Dalmanutski kraji so prelepi ...

Odpravili smo se potem še na vožnjo po Galilejskem jezeru. Z ladjico ... Tu pa je veliko vode. Toliko jo je, da bi v njej lahko plavala brezštevna množica. Prav gotovo je tudi Jezus plaval v tem jezeru, mi smeje pove naš duhovnik, ob neki priliki. Zamislim se in o tem več dni premišlujem. Nikjer v svetem pismu ne piše, da je plaval a roko na srce, sigurno je tudi Jezus kdaj zaplaval v to jezero, ki ima več imen: Genezareško, Galilejsko in tudi Tiberijsko morje. Na drugem koncu jezera pojemo še Petrovo ribo, pečeno prav za nas, z vsemi prilogami tega kraja. Okusno je bilo, še pa še ...

Pot pa nas je že vodila v Kafarnaum. O tem v naslednji številki Lista Prenova ...

OBVESTILO: Vsi, ki bi radi potovali v Sveto deželo, se o možnostih in postopku prijave obrnite na Potovalno agencijo AR TUR, www.ar-tur.si. Z vami se bo pogovarjala Andreja Remic (Tel: 051 666 294). Skupino bo tudi tokrat vodila sestra Darjana Toman. Potovanje bo ob zadostnem številu prijav organizirano v začetku novembra.

Mojca Erzar, predstavnik skupnosti Romar